

side 38 I.

som styremedlem og som firmaets juridiske rådgiver - ved slike naive unnskyldninger som han har ført i marken. - Alle hadde vel ventet at han hadde erkjent sitt ansvar etter sin underskrift og fremholdt at når han ikke advarte disponenten, så måtte det være fordi regjeringsadvokaten dengang anså forholdet fuldt lovlig. Det skulle da også være innlysende at disponenten har vært i god tro og at han ikke skulle kunne straffes på grunn av manglende subjektiv skyld.

Nå må vel regjeringsadvokaten ha en uhyggelig følelse av å ha latt disponenten i stikken - ved at han har reddet seg selv med forklaringer til politiet, som neppe ville ha reddet noen annen. Så innerlig tynne og utrolige forklaringer at en fristes til å tro, at det er utenforliggende hensyn som har beveget politiet til ikke å røre ved regjeringsadvokaten.

Nei - sannheten er vel den, at sitter én høyt nok på strå - og det gjelder én som det på grunn av folkeopinionen kan være farlig å angripe - slik at troen på rettsoppgjøret rokkes -, da må "Bakeren" (disponenten) straffes, mens "Smeden" (regjeringsadvokaten) skal leve videre som "god nasjonalsindet nordmann". Livsløgnen at vi lever i et retts-samfunn - ville ellers få et grunnskudd, som kunne være farlig.

I en artikkel i Trondheims Adresseavis i mars 1946 skrev herr stortingsrepresentant Hambro:

"at man gjennom landssvikanordningen har oppgitt den konstitusjonelle garanti for den enkeltes frihet, for å oppnå en større strafferettslig bevegelse, som man mente var bekvem i øyeblikket (i 1945)."

Videre nevnte herr Hambro at vår grunnlov har fått et farlig grunnskudd, som følge av de rettstilstander landssvikanordningen har brakt oss inn i. -

UTROLIG men SANT !!!